

ORZECZENIE W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR (del.) Arletta Mierziak

Protokolant: Julia Szkutnik

po rozpoznaniu na posiedzeniu 12 października 2022 r.

sprawy (...) syna E. I. z domu M. urodzonego (...) w P.

obwinionego o to, że:

jako kluczowy biegły rewident, przeprowadził w imieniu firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (wpisanej na listę firm audytorskich pod nr (...)) badanie sprawozdania finansowego podmiotu (...) S.K.A. oddział w (...) S.A. z siedzibą w W. za okres od 01 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. i sporządził w dniu 09 czerwca 2017 r. niezmodyfikowaną opinię wraz z raportem niezależnego biegłego rewidenta z badania ww. sprawozdania finansowego, z naruszeniem:

1. § 9 (b) Krajowych Standardów Rewizji Finansowej 300, gdyż udokumentowany plan badania nie obejmuje określenia rodzaju, czasu przeprowadzenia i zakresu dalszych procedur badania na poziomie stwierdzeń, które mają być przeprowadzone przez członków zespołu wykonującego badanie,

2. § 28 (c) Krajowych Standardów Rewizji Finansowej 330 oraz § 10 Krajowych Standardów Rewizji Finansowej 500 w zw. z § 8 Krajowych Standardów Rewizji Finansowej 230 oraz art. 65 ust. 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, gdyż w dokumentacji badania nie występuje uzasadnienie dla zastosowanej metody doboru próby oraz wielkości tej próby (w kontekście ich skuteczności dla realizacji celów procedury badania wiarygodności); wynik z tytułu opłat i prowizji (6,9 mln zł, przy istotności wykonawczej 2,6 mln zł), osiągnięty w szczególności na działalności powierniczej, stanowił jedną z istotnych pozycji wpływających na wynik finansowy badanej jednostki; kluczowy biegły rewident założył, że nie będzie polegał na kontrolach wewnętrznych, dlatego przy badaniu przychodów i kosztów z tytułu opłat i prowizji zastosowanie miały wyłącznie procedury badania wiarygodności; w odniesieniu do badań wiarygodności kosztów z tytułu opłat i prowizji, kluczowy biegły rewident zbadał próbę kosztów prowizji w kwocie 187 tys. zł, która stanowiła 16% łącznej kwoty kosztów prowizji; w dokumentacji badania nie występuje uzasadnienie dlaczego zastosowana metoda wyboru próby jest odpowiednia oraz dlaczego próbę stanowiącą 16% łącznych kosztów prowizji kluczowy biegły rewident uznał za wystarczającą i odpowiednią biorąc pod uwagę, że nie polegał na kontrolach wewnętrznych w tym procesie; ponadto w dokumentacji badania kluczowy biegły rewident nie udokumentował wyników przeprowadzonych procedur badania, w tym wniosków z badania wiarygodności stwierdzeń dotyczących przychodów z tytułu opłat i prowizji, przykładowo, przeprowadzone testy analityczne nie obejmowały wniosków kluczowego biegłego rewidenta na temat zasadności kształtowania się przychodów z tytułu opłat i prowizji w czasie, natomiast odnotowana przez kluczowego biegłego rewidenta informacja, że przychody prowizyjne i odsetkowe księgowane są automatycznie nie została poparta testami kontroli automatycznych w tym zakresie; w konsekwencji, dokumentacja badania nie potwierdza uzyskania przez kluczowego biegłego rewidenta racjonalnej pewności, że kwota przychodów z tytułu opłat i prowizji jest zasadna i została właściwie rozpoznana w księgach rachunkowych badanej jednostki,

3. art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o biegłych rewidentach z 2009 r., który obliguje biegłego rewidenta do przestrzegania standardów rewizji finansowej, zasad niezależności oraz etyki zawodowej (w tym m.in. należytej staranności),

tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 07 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu w zw.

z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

I.

obwinionego B. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przewinienia dyscyplinarnego z art. 31 ust. 1 ustawy z 07 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym i za to na podstawie art. 31 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 07 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę dyscyplinarną upomnienia;

II.

zasądza od obwinionego B. L. kwotę 1.500 zł (tysiąca pięciuset złotych) tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.